

Tusen och en natt

A-roller

Dagdrivaren Aladdin
Skogshuggaren Ali-Baba
Prinsessan Jasmine
Trollkarlen Al-Ahrazchou
Tjänarinnan Morgiana

B-roller

Anden i den magiska lampan
Kassim, Ali-Babas bror
Rövarhövding
Ett gäng rövare
Marknadsförsäljare (helst flera)
Magdansöser

Verklighetsbakgrund

Detta synopsis bygger på två av berättelserna ur sagosamlingen Tusen och en natt: Berättelsen om Aladdin och den underbara lampan och berättelsen om Ali-Baba och den fyrtio rövarena. Det mesta av handlingen är hämtad från de båda historierna, som här har vävts samman till en.

Aladdin, Prinsessan Jasmine och Trollkarlen är hämtade från berättelsen om Aladdin och den underbara lampan. Trollkarlen nämns där inte vid något namn och prinsessan heter i vissa översättningar Badru'l-Budur. Ali-Baba och Morgiana är hämtade från berättelsen om Ali-Baba och de fyrtio rövarena. Alla huvudpersonernas karaktärsdrag i spexet är i stort sett desamma som i originalberättelserna.

Karaktärsbeskrivningar

A-roller

Aladdin

En dagdrivare som är för lat för att ta sig ett arbete. Han är ung och ouppfostrad, och ganska lättlurad, vilket gör honom till ett utmärkt offer för Trollkarlen. Aladdin drömmer om makt och rikedom, men ingen i hans omgivning tror att det någonsin blir till mer än drömmar. När han blir förälskad i den vackra Prinsessan Jasmine blir han förblindad av kärlek och gör allt för att få henne.

Ali-Baba

En enkel skogshuggare som arbetar hårt från morgon till kväll. Ali-Baba är inte så klipsk, men klarar sig bra ändå, mycket tack vare Morgiana, hans tjänarinna, som alltid finns vid hans sida. Den här berättelsen utspelar sig vid en tid då några slavar var en självklar del av varje hem, så även en fattig skogshuggare som Ali-Baba har faktiskt en. Till skillnad från Aladdin är Ali-Baba ganska nöjd med sin lott i livet, trots att han inte har det så gott ställt. Han är inte medveten om att Morgiana är kär i honom.

Morgiana

Ali-Babas tjänarinna, som gör allt från att ta hand om hushållet åt honom till att hjälpa till att bära hem ved från skogen. Till skillnad från Ali-Baba är hon klipsk och har talets gåva. Många gånger är det hon som räddar honom ur besvärliga situationer. Hon är kär i Ali-Baba.

Prinsessan Jasmine

Sultan Haroun-Al-Raschids dotter. Oemotståndligt vacker. Lite bortskämd, van att bli upppassad. Ovan att klara sig själv.

Trollkarlen Al-Ahrazchou

Alltigenom ond, girig och maktlysten. Är temperamentsfull. Trollkarlen har länge varit på jakt efter den magiska lampan, i vilken det finns en ande som kan uppfylla alla ens önskningar. Makt och rikedom är det enda han bryr sig om. Eftersom han har ställt sig in hos Sultanen, hoppas han att en dag få gifta sig med hans dotter, Prinsessan Jasmine.

B-roller

Kassim - Ali-Babas girige bror

Anden - Dyker upp varje gång någon gnider på den magiska lampan.

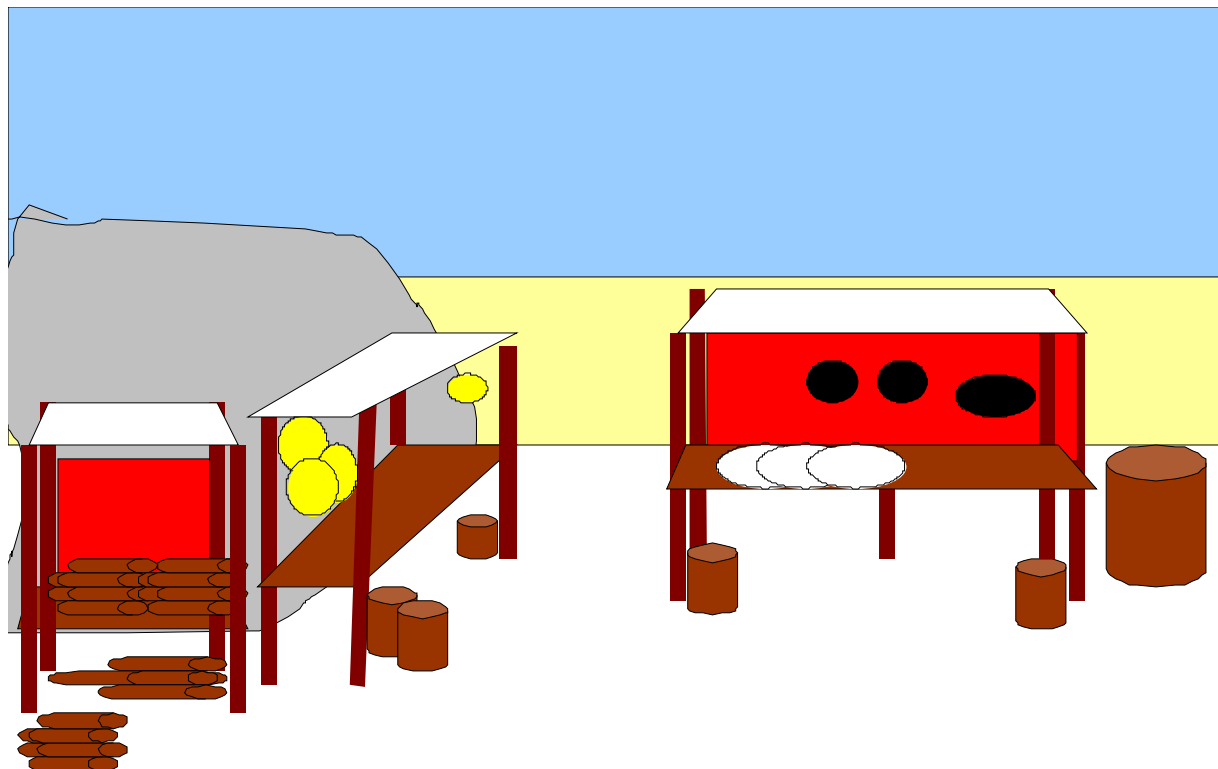
Rövarhövdingen - En oborstad typ som rövar allt som kommer i hans väg.

Rövarena - Kanske 3-4 stycken av de 40. Inte så tuffa som de ser ut, visar det sig.

Marknadsförsäljare - Står i marknadsstånden i början av akt 1.

Magdansöser - 2-3 stycken. Hjälper till med dans och sång i låtarna.

Akt 1



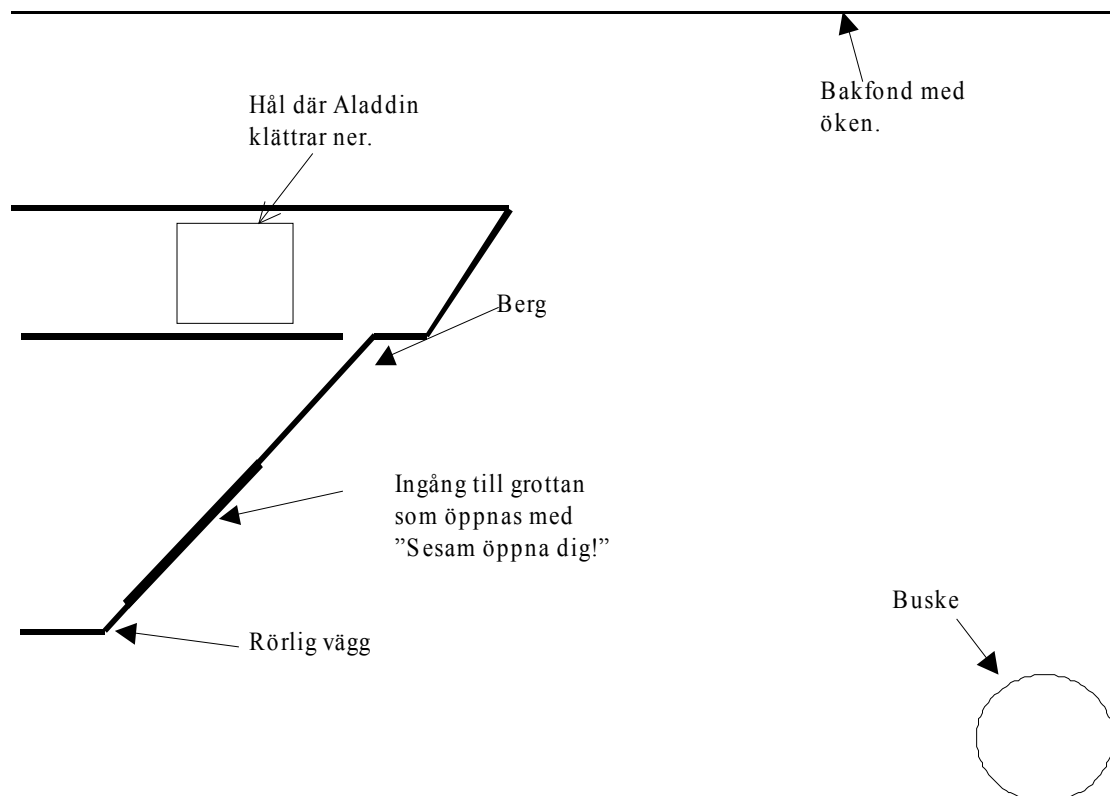
Scenen föreställer en marknadsplats, med ett par stånd och med palmer i bakgrunden. Vid ett av stånden står Ali-Baba och säljer ved.

Aladdin hänger bland försäljarna på marknaden, när en ung vacker kvinna kommer dit. Hon tittar på några dyrbara tyger och får sedan syn på Aladdin, som står och gör något som imponerar väldigt på Prinsessan. Prinsessan blir road av Aladdins upptåg och klappar förtjust i händerna, innan hon går därifrån. Aladdin frågar genast de andra vem hon var och får reda på att det är Sultanen Haroun-Al-Raschids dotter. Aladdin har blivit blyt förälskad och säger att han är beredd att göra vad som helst för att få gifta sig med henne. De andra bara skrattar. Skulle han gifta sig med den vackra prinsessan, han som är utfattig och för lat för att ens ta ett hederligt arbete?

En äldre man står och tittar på varor på marknadsplatsen. Han kommer plötsligt fram och utbrister "Du måste vara Aladdin, min brorson" och omfamnar den häpne Aladdin. Mannen säger sig vara köpman och har kommit för att besöka sin bror och hans familj, som han inte har haft kontakt med på många år. Aladdin talar om att hans far är död, vilket naturligtvis gör den gamle mannen bedrövad. Han säger att han nu ska ta hand om Aladdin som sin egen son och de går iväg tillsammans. Vad Aladdin inte inser är att det inte alls är hans farbror, utan en synnerligen ond och girig trollkarl.

Ett gäng rövare kommer in, med rövarhövdingen i spetsen. De svär, spottar och betar sig allmänt ohysat. När de går tar de med sig en massa varor utan att betala, bland annat det mesta av Ali-Babas ved. Ali-Baba sparkar liv i sin slöe bror, Kassim, som legat och sovit bland veden och säger att de nu måste gå till skogen för att skaffa mer ved att sälja.

Marknadsstånden flyttas snabbt bort. På scenens ena kant (tidigare dolt av ett av stånden) ser vi en liten bergknalle. I bakgrunden finns några buskar. Se principskissen nedan.



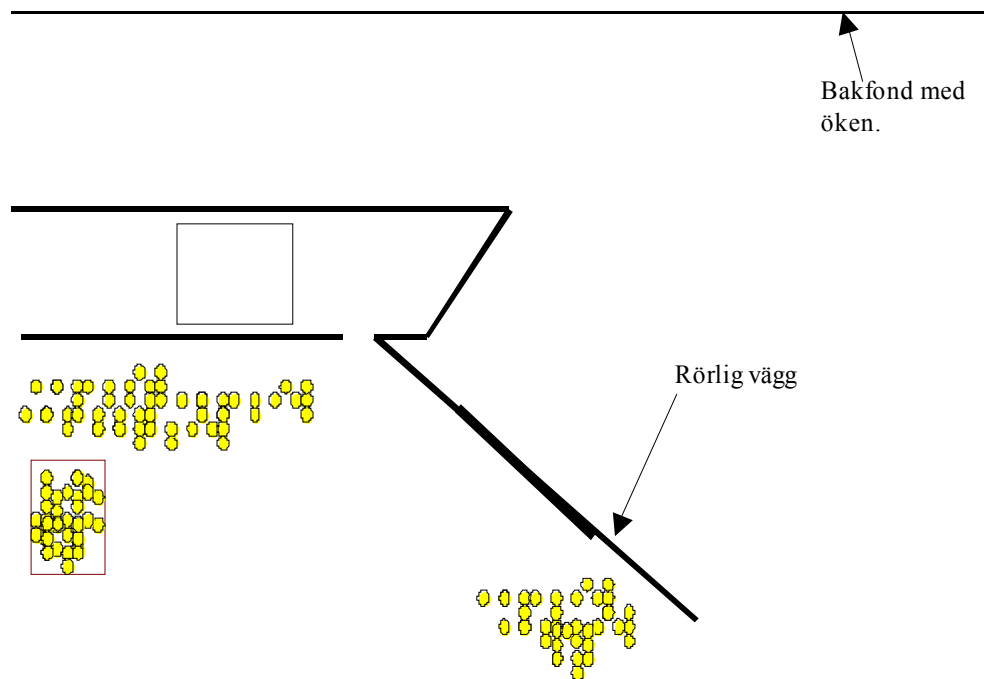
Ali-Baba, hans bror Kassim och deras tjänarinna Morgiana är på väg mot skogen efter ved. Plötsligt får de syn på rövarna, som är på väg åt deras håll. Alla tre hinner precis gömma sig i buskarna innan rövarna kommer fram. Rövarhövdingen ställer sig framför bergknallen och ropar "Sesam, öppna dig!". En del av berget glider åt sidan och blottar en grottöppning. Rövarna slänger in några säckar med stöldgods och beger sig därifrån för att röva mer.

Ali-Baba är just på väg att krypa fram från sitt gömställe när han återigen hör att någon närmar sig. Det är Aladdin och Trollkarlen som kommer. De stannar framför berget och Trollkarlen talar om att han nu behöver Aladdins hjälp. I berget finns en skattkammare och längst in i den ligger en mycket speciell lampa som han vill ha. Han kan inte gå in och hämta den själv, eftersom den magi som omgärdar grottan kommer att döda honom omedelbart om han försöker. Som tack får Aladdin ta med sig så mycket skatter han orkar bära från grottan. Med sin käpp och lite magi slår Trollkarlen hål i grottans tak, så att Aladdin kan klättra ner. Medan han är borta skrattar Trollkarlen gott åt hur han har lurat den dumme Aladdin att hjälpa honom. Självklart tänker han stänga in honom i grottan och låta honom dö där, när han har fått lampan. Han är ju ond.

Snart är Aladdin tillbaka med lampan och ett par säckar guldmynt. För att komma upp behöver han Trollkarlens hjälp, men denne vill först ha lampan. Aladdin anar oråd och vägrar att lämna den ifrån sig innan han har fått hjälp med att komma upp. Trollkarlen blir arg och bankar i marken med sin käpp så att en stor sten rasar ner över hålet i grottan och stänger in Aladdin. Nu har Trollkarlen förbrukat all magi och kan inte öppna grottan igen. Han går därifrån, förbittrad över att han inte fick tag i den magiska lampan.

Nu vågar sig Ali-Baba och de andra fram från sitt gömställe. Morgiana, som kommer ihåg vad rövarhövdingen sa, försöker med "Sesam, öppna dig" och grottan öppnas igen. De tre stiger in i grottans mörker.

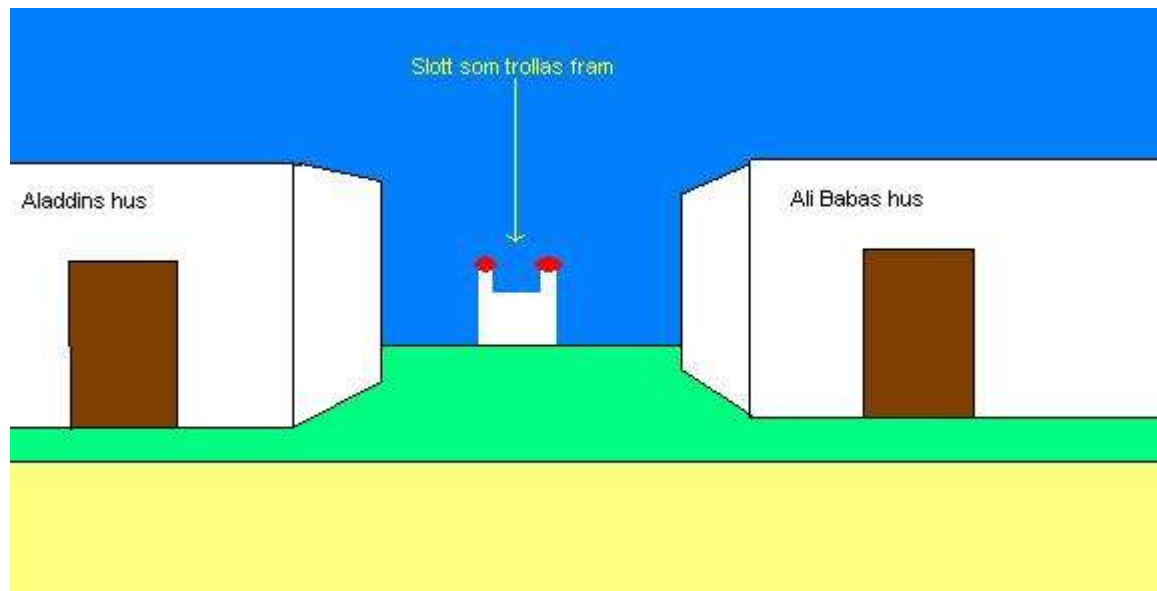
Allt ljus släcks. Den rörliga väggen svängs över i andra läget. Efter en stund tänder Ali-Baba en tändsticka. Den lyser bara upp hans ansikte och några guldkatter intill honom.



Ali-Baba, Kassim och tjänarinnan trevar omkring i mörkret och ropar efter varandra. När Ali-Baba tänder en tändsticka inser han att grottan är full med guld. Snart är alla tre samlade igen, och då dyker också Aladdin upp. Han känner igen Ali-Baba, vedförsäljaren från scen 1 (observera metareferens), och är tacksam för att han får hjälp ut. Alla plockar på sig några skatter var och skyndar sig ut ur grottan. Man vet aldrig när rövarena kan komma tillbaka. Aladdin tänker först lämna den till synes värdelösa lampan, men bestämmer sig ändå för att ta med den. Det måste ju vara något speciellt med den, eftersom Trollkarlen så gärna ville ha den. Kassim, som är ganska girig, tar först mer än han orkar bära och får svårt att bestämma sig för vad han ska lämna.

Rövargänget kommer tillbaka, men utan hövdingen som hade ett ärende att uträtta. Alla rövarena slår sig ner i grottan och nu visar det sig att de inte är så tuffa, innerst inne. De dricker te, broderar väggbonader, virkar grytlappar, jämför recept på småkakor och så vidare. De sitter och sjunger en fånig låt som till exempel Rövarena från Kamomilla stad. Men när hövdingen plötsligt kommer tillbaka får de bråttom att städa bort alltihop. Då börjar de spela kort och tugga tobak igen. Därefter brister de ut i den lite tuffare flerstämmiga sång som rövarena i Ronja rövardotter sjunger. Eftersom rövarena endast är med i ett par scener bör några som är duktiga på att sjunga kunna ställa upp. (Om sångarna inte vill medverka i den första scenen kan det tänkas att de bara medverkar i just den här scenen.) Plötsligt hörs Kassim ropa "Sesam, öppna dig!". Alla rövarena tystnar och tittar förvånat på honom när han springer in och börjar plocka på sig skatter. Den girige Kassim kunde inte låta bli att komma tillbaka efter mer guld. Först när han har famnen full med stöldgods tittar han upp och får syn på alla rövarena. Hövdingen drar genast sin sabel och hugger ner den stackars Kassim.

Akt 2



Vid Aladdins och Ali-Babas båda hus. De har nu på sig lite tjustigare kläder, eftersom de nu har fått det bättre ställt. (De fick ju med sig en del skatter från grottan i förra akten.) Aladdin och Ali-Baba har varit tillbaka i grottan och hämtat mer skatter. Där gjorde de den sorgliga upptäckten att Kassim var död och de bär med sig honom inrullad i en gammal matta.

Aladdin och Ali-Baba kommer in, bärande på den ihoprullade mattan och några säckar med ädelstenar. De är förstas oroliga för att stöta på någon av rövarena, som säkert blir jättearga om de upptäcker att någon har stulit deras skatter. Mycket riktigt kommer rövarhövdingen själv förbi och undrar vad de har i mattan. Han tycker dessutom att mattan liknar en som ligger på golvet i hans grotta. Morgiana räddar situationen genom att prata bort hövdingen så att han till slut glömmer mattan och går därifrån.

Aladdin berättar att han redan har varit på besök hos sultan Haroun-Al-Raschid. Han hade med sig de flesta av de skatter han tagit vid sitt första besök i grottan och med dem som gåva anhöll han om Prinsessans hand. Samtidigt utlovade han att mycket förnämligare skatter skulle överlämnas på dagen för bröllopet. Sultanen blev mycket imponerad, och frågade i vilket slott en så förmögen ung man som Aladdin kunde tänkas bo. Aladdin ljög och sa att han bodde i ett magnifikt palats. Nu ångrade han sin lögn, eftersom Sultanen ville komma på besök om en vecka, för att se att allt var i sin ordning inför bröllopet. De säckar med ädelstenar som Aladdin nu hade hämtat skulle nog göra Sultanen mer än nöjd, men hur skulle han kunna bygga ett stort palats på bara en vecka?

Om Aladdin inte får gifta sig med Prinsessan blir hon i stället bortgift till en annan rik man, som sen länge har ställt sig in hos Sultanen. Denne man är ingen mindre än den onde Trollkarlen! Prinsessan vill mycket hellre gifta sig med Aladdin än med en ond trollkarl, och förklädd smyger hon ibland hem till Aladdin för att höra hur det går med bröllopsplanerna.

Uppgiven sätter sig Aladdin ner och tar samtidigt fram den märkliga lampan. Han funderar på vad som kan vara så speciellt med den. Kanske finns det någon mystisk inskription på den? Han putsar av den lite för att se efter och vips kommer en ande in i ett rökmoln, beredd att uppfylla hans minsta önskan.

Aladdin önskar sig ett storslaget palats och anden lovar att ha det klart inom en vecka. Det ligger långt bort i fjärran och växer gradvis upp på bakfonden.

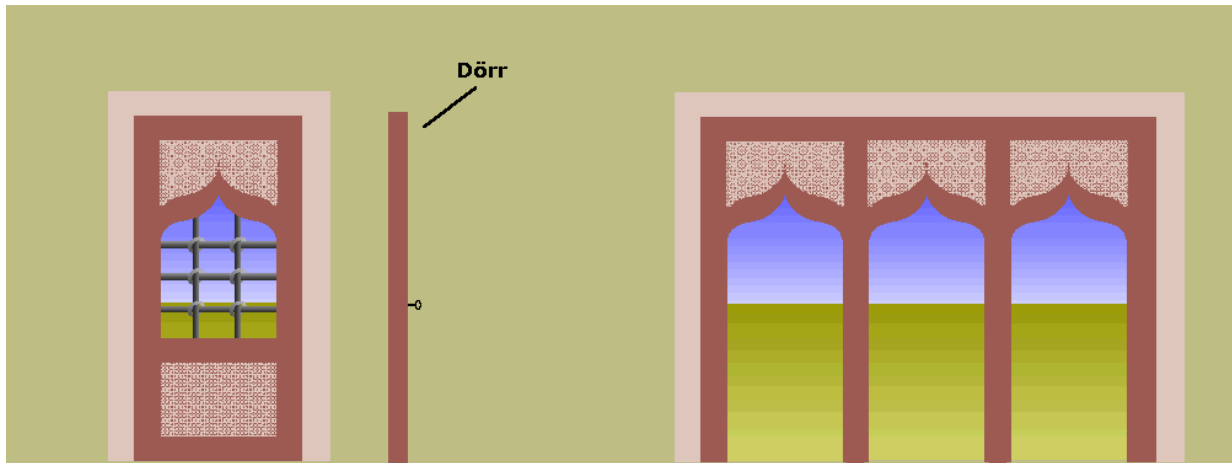
Sultanen blir imponerad av det pampiga slottet och låter prinsessan gifta sig med Aladdin. Själva ceremonien visas inte utan giftermålet antyds endast.

Aladdin passar på att utnämna Ali-Baba till skogshuggarminister. Här kunde allting ha slutat lyckligt om det inte vore för den elaka Trollkarlen. Utklädd till kvinna, med slöja över skägget, lurar han Prinsessan att byta bort lampan mot en ny, och eftersom Aladdin aldrig har avslöjat lampans hemlighet för henne så inser hon inte vilka följder det kan få. Trollkarlen befäller sedan anden i lampan att föra bort slottet, honom själv och prinsessan till ett fjärran land, där Aladdin aldrig kommer att hitta dem. Muahahaha.

Stackars Aladdin vet först inte vad han ska ta sig till, men återigen är det Morgiana som räddar honom. När hon städade hemma hos Ali-Baba råkade hon stryka på ett visst ställe på den matta som de fått med sig från rövargrottan. Den lyfte då genast från golvet. Kanske kan de använda den flygande mattan för att fara och leta efter det försvunna slottet?

Rövarhövdingen kommer insmygande med kroksabeln i högsta hugg. Ali-Baba och Aladdin står och pratar med ryggen mot honom. Rövarhövdingen måttar ett hugg men precis då nämner Aladdin den magiska lampans krafter. Rövarhövdingen hejdar sig och konstaterar att han vill ha den lampan. Han gömmer sig i kofferten som står packad på mattan. Stunden efter sätter sig alla på mattan och åker iväg till tonerna av Sagostunden i tv.

Akt 3



I det borttrollade slottet, som Aladdin, Morgiana och Ali-Baba nu hittar. Till vänster är prinsessas sovgemak och till höger är det en sal. Dörren står för sig själv en liten bit ut på scenen för att antyda en vägg.

Den sköna Jasmine klagar över att hon är inlåst. Den onde Trollkarlen kommer in i salen. Han snubblar ideligen över pucklarna på kamelfällerna som ligger på golvet. (Grevinnan och betjänten.) Trollkarlen går fram och låser upp sovgemaket. Han ber henne att sluta klaga och friar till henne. Jasmine avböjer eftersom hon är gift med Aladdin. Trollkarlen tycker att hon ska glömma Aladdin som säkert redan har glömt henne och har någon ny kvinna. Jasmine tror dock att Aladdin ska komma och rädda henne. Då berättar Trollkarlen att Aladdin bara var en lat dagdrivare innan han fann lampan. Utan lampan är han ingenting. Jasmine märkte lampans krafter när Trollkarlen flyttade slottet så nu faller bitarna på plats för henne. Hon blir arg på Aladdins lögn om att han var en prins och på sig själv att hon förlorade lampan.

Trollkarlen lämnar scenen. Aladdin, Ali-Baba och Morgiana kommer inflygande på mattan och landar ute på gården. De kommer in i salen. Morgiana gnäller på Ali-Baba över loopingen som orsakade att de tappade kofferten i Röda havet. Aladdin vill börja med att leta efter Jasmine. Morgiana inser dock att det är bättre att först få tag på lampan. De träter en stund och delar sen upp sig. Aladdin hittar dock Jasmine innan de andra har hunnit lämna scenen.

Hon ropar inifrån sitt gemak att hon är glad att hennes hjälte har kommit för att befria henne. Aladdin lyfter av regeln och öppnar sen dörren inåt! Jasmine ger honom en örfil och frågar varför han ljugit om sin bakgrund. Aladdin ber henne följa med. Hon vägrar. Han bönar och ber men hon vägrar ändå. Morgiana säger då att Jasmine har rätt utan att veta om det. Det är bättre att Jasmine stannar kvar medan de letar efter lampan så att trollkarlen inte anar oråd. Jasmine berättar då att Trollkarlen alltid bär runt på lampan. Aladdin inser att Morgiana har rätt och låser in Jasmine igen. Då protesterar hon förstås högljutt. Morgiana ber Jasmine att ge sömnmedel till Trollkarlen och räcker det till henne genom fönstret.

De gömmer sig bakom pelarna. Trollkarlen kommer och öppnar dörren till Jasmine. Hon låtsas att hon kommit på bättre tankar och föreslår en skål för deras gemensamma lycka. Ren otur gör dock att hon råkar tömma bägaren med sömnmedel och hon somnar i hans armar. Han blir glad innan han inser att hon står och sover i hans famn.

Ali-Baba, Aladdin och framförallt Morgiana börjar diskutera en plan B (i Jönssonligans stil). Morgianas plan blir jättebra men en liten detalj går snett och hela operationen går om intet.

Ali-Baba och Aladdin tycker helt utan grund att Morgianas planer är dåliga. När Morgiana går iväg bestämmer de sig för att hitta på en egen plan. De bestämmer sig för att ta kamelfällerna som ligger på golvet. De träcklar ihop fällerna och hoppar in. Trollkarlen råkar nu glömma lampan på ett bord. Ali-Baba och Aladdin smyger in som kamel. De är oense om vilket håll de skall gå och irrar föga kamellikligt runt i rummet utan att komma någonstans. De

börjar träta och Aladdin vill puckla till Ali-Baba. Till slut får de syn på lampan och lyckas ta sig fram till bordet. Aladdin undrar varför inte Ali-Baba tar upp lampan. Ali-Baba har ju dock ingen hand ledig och det har ju inte heller Aladdin eftersom de befinner sig i kameldräkten. Plötsligt kommer Trollkarlen tillbaks för att hämta lampan. Han blir förvånad över att han inte snubblar på kamelpuckeln som vanligt, men förstår varför när han ser att kamelen står i ett hörn. Han inser dock inte det konstiga i att kamelen står upp utan tar bara lampan och går iväg.

Ali-Baba och Aladdin börjar nu bråka om vems dumma idé kamelen var. Morgiana kommer tillbaka och blir irriterad över deras bråk. Snart bråkar alla tre. Trollkarlen kommer tillbaka när han hör oväsendet. Han fångar dem och låser fast dem i väggen. Trollkarlen funderar sen på hur de ska avrättas eller till vad de ska förtrollas till. Morgiana förklarar för första gången sin kärlek till Ali-Baba: "Om vi dör nu skall du veta att jag alltid har älskat dig!" Charmören Ali-Baba svarar: "Om vi dör nu skall du veta att jag känner precis likadant för dig... ..men å andra sidan, om vi inte dör, har jag ingenting sagt!"

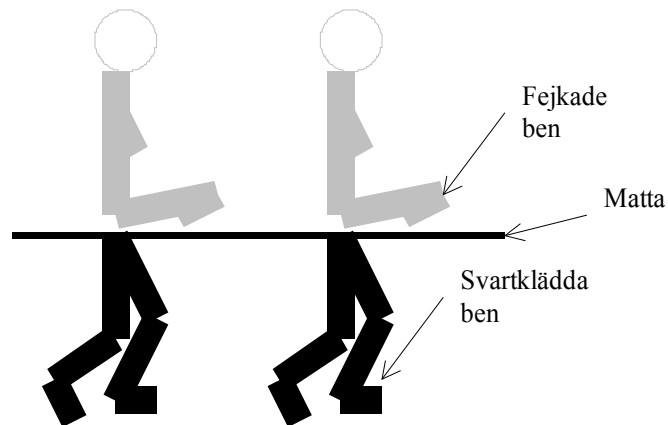
Rövarhövdingen stormar nu in (dyblöt efter doppet i Röda havet) ser lampan i händerna på Trollkarlen och dödar därför omedelbart honom med ett hugg. Med lampan i händerna utropar rövarhövdingen: "Haha, nu är jag mäktigast i hela världen!" Därefter uttalar han den enda trollformeln han kan: "Sesam, öppna dig!" En låda någonstans i rummet öppnas. Han försöker igen med resultat att luckan på ett gökुर öppnas, ko-ko! Lampan är fortfarande livlös. (Roligt antiklimax när han står där med lampan utan att veta hur den ska användas.) Morgiana lurar honom att man ska läsa inskriptionen på lampan. Rövarhövdingen ser ingenting. Morgiana erbjuder sig att putsa lampan. Rövarhövdingen överlämnar intet ont anande lampan till Morgiana som ju sitter fastkedjad i väggen. Morgiana putsar lampan och Anden kommer fram. Morgiana befäller Anden att döda rövarhövdingen. Ali-Baba inser Morgianas förtjänster och friar. Aladdin och Jasmine kastar sig i varandras famnar. Alla är glada, sjunger en fånig slutsång och går hem!

Synopsiset författat av:

Gustaf Bergström, Konstantin "Dino" Douros, Henrik Frizén och Martin Wohler.

Idéer

- Köpmännen handlar med exotiska varor från fjärran länder. Typ knäckebröd och dalahästar.
- När Trollkarlen förklarar sig sätter han på ett extra lösskäg som är likadant som hans eget.
- Sesam, öppna dig. Mupparna, öppna dig. Se upp för dörrarna, dörrarna stängs. Hissdörrspling.
- "Så ska det låta"-inslag i samband med en sång. Skulle vara "ooliiidligt spännande"!
- Trollkarlens namn låter som en nysning. Varje gång han sträcker fram handen och presenterar sig, möts han av en oförstående blick och ett "prosit". Efter ett tag börjar han undra varför alla han möter heter Prosit. Vid ett tillfälle nyser någon. Trollkarlen tror att denne tilltalar honom.
- Hip-hop-skämt, med Ali B.
- På detta sätt kan man lösa flygande mattan på ett kul sätt. Mattan bör stagas för att



inte säcka ihop.

- Morgiana kan hålla en säkerhetsgenomgång på flygvärldinnevis innan de åker iväg på mattan.
- Referens till lägenhetsannonser när Aladdin önskar sitt slott: Slottet blir jättefint med högt i tak och öppen planlösning, kakelugnar i flera rum, fiskbensmönstrad parkett i vardagsrum, stor möblerbar hall med gott om förvaringsutrymmen, helkaklat badrum, balkong i söderläge samt gångavstånd till buss och tunnelbana. Visas enligt ök.
- Prinsessan berättar en saga för Trollkarlen, för att han inte ska döda henne, precis som i Tusen och en natt, men med den skillnaden att hon är en usel sagoberätterska. Hon gör det på ett så dåligt sätt att Trollkarlen bara får ännu större lust att döda henne på grund av detta.